

Venceslav Winkler:

Novo rajanje.

Vija vaja, sem in tja,
stara zemlja ropota.
Trikrat gori, trikrat doli,
konca pa ne bo nikoli,
rimsko cesto ziblremo,
trese svetlo se nebo.

Gori, doli, sem in tja,
kmalu pade vse na tla,
kmalu pade v črni les,
kjer ni sonca ne nebes.
Vija, vaja, en, dva, tri —
stara zemlja se drobi!

Mirko Kunčič:

Dedkova radost.

Dedku na uho je
siknil zimski piš:
»Zdaj pa kar napravi
čez življenje križ!
Jaslec svetonočnih
videl več ne boš;
v jamo prej te damo.
Grob bo tvoj brez rož...
Pride novo leto:
»Kje je ded?« — Nikjer,
mu porečem; vzela
ga je zima zver...«

Hej, tako v decembru
pel je piš, grozil,
zdaj že tu pomlad je —
ded je zdrav in živ!

